

Lluís Torrent Fundador i expresident de l'Associació d'Apartaments Turístics de Girona i expresident de Federatur

“Els hotelers ens veuen com a competència”

TURISMOFÒBIA · “La turismofòbia neix a Barcelona pels interessos privats de quatre o cinc hotelers” **DESESTACIONALITZAR** · “Fa 45 anys que sento aquesta cançó i encara no ho hem aconseguit mai”

Ure Comas
GIRONA

Al juny, el gironí Lluís Torrent va deixar, després de 12 anys, la presidència de la Federació d'Associacions d'Apartaments Turístics de Catalunya (Federatur), una associació de què és membre fundador com també ho va ser de l'Associació d'Apartaments Turístics de Girona (ATA). L'ATA, que gestiona 12.000 unitats d'habitatsges i apartaments turístics a la demarcació, va celebrar divendres a la nit una festa al castell de Sant Gregori amb motiu del seu 25è aniversari. Durant el transcurs d'aquesta celebració, Torrent va rebre una placa commemorativa aplaudint la seva tasca “excel·lent” durant 16 anys al capdavant de l'ATA i un diploma de reconeixement com a soci durant aquests 25 anys. Torrent és un dels gironins que coneix millor el sector turístic gironí i català.

Vostè és un dels fundadors de l'ATA. Com va néixer aquesta associació?

Jo havia estat president del Col·legi Oficial d'Agents de la Propietat Immobiliària (API) i vicepresident del Col·legi d'Administració de Finques, i l'ATA neix de la necessitat. Sempre he considerat que els API i els administradors havien de ser una sola cosa. Aleshores, fa 25 anys, tot i que el lloguer turístic és molt més antic que fa 25 anys, es començaven a crear necessitats i hi ha actes històrics en què ja diem que és necessari crear un ens diferent dedicat al lloguer turístic. De fet, en la primera junta es va intentar que fóssim tres administradors de finques i i tres API. En aquell moment existia només l'associació de Tarragona i Benidorm. Cap més. Tarragona sempre ha-

via anat a un ritme més tranquil i al cap d'un temps vaig proclamar que es fes la federació catalana. Més tard, en una assemblea nacional d'apartaments turístics a Benidorm, els catalans vam ser els que vam proposar reunir la Federació Nacional perquè no podia ser, ni pot ser, que una autoritat, sigui el govern de Catalunya o el ministre del que sigui, hagi d'anar a parlar amb 300 interlocutors. Hi havia d'haver una veu que consensués.

Queda clar que hi ha una història llarga darrere els apartaments turístics, tot i que darrerament sembla que sigui una cosa nova que ha generat una forta polèmica.

Sí, la “culpa”, entre cometes, la tenen les ciutats. És a dir, Barcelona ciutat és la que comença a fer el gran boom. Jo fa 45 anys que em dedico a això i l'ATA té 25 anys. Quan jo era un nen, a la costa no hi havia pràcticament hotels, soc de Torroella-l'Estartit i allà no hi havia ni un hotel. Avui en dia hi ha 77.000 llits d'hotels a tot Girona, la meitat a Lloret de Mar. La resta estan repartits per Figueres, Girona i altres. Els llits que el 1999 hi havia en habitatges d'ús turístic no arribaven als 600.000 a la província de Girona, però gairebé. Per tant, el que passa és que els hotelers, per dir-ho així, que són els més bel·ligerants i que ens veuen com a competència, tenen més pes, perquè és clar, qui és propietari d'un hotel hi té un patrimoni elevat. Qui té un apartament turístic en pot tenir un; una altra persona, un altre. Per això va ser necessari crear aquesta associació.

Llavors la polèmica ha nascut a les ciutats.

Sí, l'explosió ha vingut a les ciutats i tot això és una fal·làcia. A

Girona, i ho pots preguntar a l'alcalde o la regidora de Turisme, no tenen cap queixa. A Barcelona, fa 12 anys es va crear la moratòria Ciutat Vella amb què no es podien fer més altes de llicències turístiques. Resulta que Barcelona-Ciutat Vella té 607 llicències d'habitatsges d'ús turístic i té llits en hotels, 18.851, i resulta que el problema són els sis-cents i escaig! És tot un moviment de lobby que ha fet un grup d'hotelers de Barcelona i jo els culpo de la turismofòbia. La turismofòbia neix a Barcelona i neix a Barcelona pels interessos privats de quatre o cinc hotelers, no de tots els hotelers, no es pot generalitzar. Que, a més a més, el president del gremi d'hotels de Barcelona té 222 apartaments a Barcelona, legalitzats, això sí. Jo poso un bar a Girona capital i no vull que hi hagi cap més altre bar i que tothom que vulgui fer una cervesa hagi de passar per casa? Això és del segle divuit!

Un punt clau és diferenciar apartaments legalitzats dels que no ho estan?

Nosaltres som els defensors de la legalitat. Es va donar la casualitat que al principi, quan el govern català havia de fer els decrets nous d'allotjament turístic, va entrar de directora general Marian Muro. Feia anys que la coneixia i ens vam discutir molt pels decrets d'habitatsges turístics, però s'han fet els millors que existeixen de tot Europa. Tothom ens els vol copiar, i són millorables encara, però són els millors decrets. I això és fruit d'un treball braç a braç dels professionals amb l'administració, i ja et dic que ens vam discutir, i molt! Recordo reunions molt tenses. Aquests decrets són envejables però ara intenten atacar-nos per totes les vies possibles. Per exemple, ara s'ha posat de mo-

L'ALCALDE DELS APARTAMENTS

Torrent ha encapçalat durant 12 anys la Federació Catalana d'Apartaments Turístics i 16 anys l'ATA ■ MANEL LLADÓ

da que volen que les comunitats de propietaris no autoritzin els habitatges turístics. I amb això no se'n sortiran. I repeteixo, de queixes a Girona pràcticament no n'hi ha ni una, crec que en el primer trimestre d'aquest any

només n'hi havia una. I, a Barcelona, al Síndic de Greuges de l'Ajuntament el 2016 hi havia unes 1.700 queixes en total, d'aquesta dada exacta no n'estic segur, però, d'aquestes, 108 són propietaris que es queixen a

L'Ajuntament de Barcelona demanant per què els han enviat una circular dient-los que denunciïn els pisos turístics. El síndic de greuges de Catalunya també presenta un informe en què, pel que fa on hi ha més queixes sobre habi-

Està més que demostrat que els nostres habitatges, la immensa majoria, estan ocupats per famílies amb nens

tatges, primer hi ha la ciutat de Sabadell; després, Terrassa; després, Blanes, i en quarta posició hi ha Barcelona.

Vostès sempre s'han mostrat en contra dels habitatges il·legals. Quants es calcula que n'hi ha a Catalunya?

És molt difícil de saber-ho. No se sap. La mateixa administració, Federatur, va signar un conveni perquè és qui denuncia els pisos il·legals. Volem que tots estiguin legalitzats; tots paguem els impostos, l'impost de la renda i la taxa turística. I en l'última modificació no toquen la taxa als càmpings, ni a cases rurals, ni a hotels, i a nosaltres ens augmenten un 100% la taxa turística a tot Catalunya, excepte a Barcelona, on l'augmenten un 264%. I tot això és feina dels quatre o cinc que fan lobby, que pressionen...

La temporada està a punt d'acabar si no s'ha acabat ja. Quin balanç en fa?

Els apartaments no és que es comportin diferent de la resta. Està més que demostrat que la immensa majoria dels nostres habitatges estan ocupats per famílies amb nens, i que el comportament de les platges gironines és bàsicament familiar, tret de Lloret de Mar. Nosaltres hem tingut una baixada respecte al 2017, però encara ha estat una mica millor que l'anterior. A Catalunya, igual... Es diu que pot haver afectat el tema polític, però si a Catalunya ha baixat un 5,2% el turisme, crec recordar segons dades de Madrid, que a les Canàries ha baixat un 5,7% i a València, un 5,4%.

Per tant les causes de la baixada són diverses.

Primer hi ha el factor de la copa del món de futbol, que pot semblar una ximpleria però quan jo el vaig descobrir fa anys no m'ho creia. Soc director general de Panini i sé de què va el futbol i no ho entenien, però és així, quan hi ha un campionat mundial, al mes de juliol es nota d'una manera bestial la baixada del turisme. Aquest és un punt. Segon, que ha fet molta calor; hi havia temperatures d'aigua de mar més interessants a les costes d'Holanda que aquí. També s'han recuperat mercats que ens havien deixat, diguem, de préstec, com ara el Marroc, Egipte, Tunis, Turquia,

Però la immensa majoria de la gent no ve a res més que a descansar i a parar el sol

etc. És a dir, no hi ha un sol factor de la baixada del turisme, sinó diversos.

Fa pocs mesos es va crear a Lloret de Mar una plataforma per pressionar l'Ajuntament a actuar contra els habitatges d'ús turístic (HUT) il·legals. Lloret és un dels llocs on és més complicat actuar?

A Lloret de Mar, amb una població molt més alta que l'Estartit, hi ha una mica menys d'HUT donats d'alta que a l'Estartit. A l'Estartit no hi ha cap problema i a Lloret sí? A Lloret tenim la gran sort que els hotelers i l'ATA van de la mà i s'estan presentant demandes contra això. L'ATA ha promogut que es creï una pinya i la unió fa la força. És important que la gent s'uneixi, s'agremii i nomeni representants.

Diverses veus comenten des de fa temps que s'ha de canviar el model turístic, desestacionalitzar el turisme, etc. Què n'opinen des del sector?

Jo fa 45 anys que sento aquesta cançó i encara no hem aconseguit mai desestacionalitzar-lo, per què? Perquè ara aquest darrers anys tenim uns setembres millors, però si el temps no t'acompanya... Som turisme de sol i platja, la gent ve a prendre el sol. Evidentment que hi ajuda que hi hagi una bona gastronomia, un nivell cultural de museus... Però la immensa majoria de la gent no ve a res més que a descansar i a parar el sol. Aquesta és la realitat. Qualitat..., sí, és clar que hem de donar qualitat, però compte, que a vegades hi ha gent que parla de qualitat i no sap de què parla. Qualitat és també anar a un quiosquet a menjar-te una hamburguesa amb el seu preu però que sigui bona. És evident que s'ha de donar qualitat. Desestacionalitzar..., tant de bo ho aconseguíssim. De fet, soc un dels impulsors de la Taula Gironina de Turisme, que és un ens nou que s'ha creat ara fa poc, i una de les coses que estem intentant és que els senyors que estan ve de salut, poden viatjar... siguin un dels objectius de la costa gironina i dels Pirineus a fi i efecte de desestacionalitzar la temporada, maigs, junys, setembres... Aquests sí que no venen a parar el sol, i els has de preparar sortides... En fi, que s'han de buscar un altre tipus de clientela i objectius, i els senyors ho són. ■

OPINIÓ

David
Marca

Com s'embolica la troca

A finals dels anys quaranta, resident a Barcelona, portava l'administració d'una important empresa d'espectacles. Els estius, algunes companyies importants feien bolos de cap de setmana per les ciutats catalanes. Viatjava amb els artistes, controlava les recaptacions, retirava el pactat, pagava els artistes i feia d'apuntador. Ho havia fet amb aficionats. Els professionals deien que ho feia molt bé. Aquells anys, el grup de teatre català que representava era el millor: Enric Borràs, Joan Clapera, M. Lluïsa Mir, Pepeta Fornés i altres. A petició representàvem l'obra còmica titulada *Com s'embolica la troca*. És un farcell d'embolics que creixen a mesura que els actors van parlant.

He passat una setmana i escaig lluny de Girona, i en arribar i repassar els diaris, de sobte he tingut un ensurt: "Llamp del cel! Però si això és la trama de *Com s'embolica la troca*! Canviant el nom dels actors pels dels polítics punters surt clavat. N'he fet una recopilació d'intencions.

Sánchez: si no aflueixen les pressions, convocarà eleccions generals anticipades; que Escòcia i el Quebec podrien servir de referència per a les accions i negociacions a prendre; admet la possibilitat d'abordar les accions amb una transversal amb solucions a mida...; en amenaçar amb

Vertaderament, si hom llegeix la llista dels darrers esdeveniments i recorda, se li embolica la troca. Al teatre l'embolic feia riure tothom. A Catalunya, en canvi, fa plorar

eleccions al desembre, li treu la veu sols de pensar que no serà elegit; JxCat i ERC han salvat la presidència a Sánchez. Alguns partits han perdut el nord. Puigdemont: no renuncia a la unilateralitat sense pacte. És legítima i legal, diu segur l'home; l'activació abans del 15 d'octubre del procés constituent irreversible de l'enyorada República; crear el fòrum constituent sense esperar més i emplenar-lo a

sobreeixir de noves vivències; al Quebec ningú va anar a la presó per haver fet dos referèndums. No entenen què passa; la feina que broda en Puigdemont és un regal de la complicada relació europea; a les receptes catalanes hi ha part de la futura Europa, que ho veu amb simpatia que copiem. Torra: objectius a quatre anys vista: recuperar les lleis socials, amb el vet de Sánchez o sense; convé posar les bases d'una constitució catalana actual, iniciant-ne la justa i clara redacció; tenim dret a debatre les qüestions polítiques i socials en un fòrum; bastim-lo, doncs, i usem-lo; ha dit que vol restituir Puigdemont al govern de Catalunya! Com?, pregunten molts catalans; assegura que deixarà caure Sánchez si al novembre encara no ha fet oferta de referèndum.

Govern d'Espanya: no accepta ultimàtums, i aposta per aprofundir en l'autogovern (És nova!); el Tribunal de Comptes cita a nou judici Mas, Ortega, Rigau i Homs. Els reclamen 5,2 milions.

Xevi Xirgo: "Com anys després figures venerables passen pel jutjat de manera poc venerable."

Lletrats del Parlament: no es poden computar els vots delegats dels membres empresonats.

Parlament: els grups que donen majoria al govern al Parlament parteixen peres; "trencadissa"; advoca per l'abolició de la monarquia; La Moncloa anuncia mesures; "és inadmissible", criden!

El Punt Avui: "Avui fa l'any!", feia el dia 16 el diari. El fa del vergonyós empresonament de persones que sols cerquen treballar i viure en pau a la seva terra. Quan cauran les benes dels ulls?

S'ha acabat l'espai, no pas el tema. Vertaderament, si hom llegeix i recorda, se li embolica la troca. Al teatre l'embolic feia riure tothom. A Catalunya, en canvi, fa plorar.